

Кропельницька С.О.,

к.е.н., доцент кафедри фінансів

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет

імені Василя Стефаника», м. Івано-Франківськ

**Питання державної фінансової підтримки розвитку бізнесу
на регіональному та місцевому рівнях**

В умовах децентралізації потужним інструментом соціально-економічного, фінансово-інвестиційного, інноваційного розвитку територій, насамперед, завдяки розвитку бізнесу на регіональному та місцевому рівнях може стати Державний фонд регіонального розвитку (далі – ДФРР).

Головним призначенням ДФРР, на думку автора, має бути фінансування реальних проектів, які мають стратегічне значення для певного регіону (території), а не дофінансовування за рахунок державних коштів тільки недобудованих минулих періодів [1, с. 43]. Адже саме реальні проекти – це, насамперед, проекти розвитку бізнесу на конкретній території, за рахунок якого буде відбуватися її соціально-економічний та інвестиційно-інноваційний розвиток.

Ключові моменти фінансування проектів розвитку з ДФРР та проблемні аспекти отримання такої форми державної підтримки розкриті автором у працях [1; 2; 3]. При цьому зміни у діяльності ДФРР відбуваються практично щоквартально, починаючи з 2015 року, коли даний фонд відновив свою роботу.

Згідно ст.24-1 Бюджетного кодексу України кошти державного фонду регіонального розвитку можуть спрямовуватися на виконання інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, проекти співробітництва та добровільного об'єднання територіальних громад, що мають на меті розвиток регіонів, проекти створення інфраструктури індустріальних та інноваційних парків. При цьому вони підлягають співфінансуванню з місцевих бюджетів на рівні не менше 10 відсотків [4].

Як бачимо з вищезазначеного, проекти розвитку бізнесу у даному законодавчому акті не згадуються. Але з практичного досвіду відомо, що будь-який проект не розробляється заради самого проекту, а з метою його реалізації на практиці та, зазвичай, задля комерціалізації його результатів.

Якщо ж зауважити, що регіональний чи місцевий розвиток напряму залежать від розвитку інноваційної діяльності бізнесу, оскільки концентрація інновацій на певній території, на нашу думку, приваблює більше ресурсів, ніж типова, традиційна діяльність.

Нагадаємо, що інноваційна діяльність спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг. Крім того, Закон “Про інноваційну діяльність” відносить до інноваційних структур не тільки індустріальні та інноваційні парки, що підлягають фінансуванню з ДФРР, але й інноваційні центри, технопарки, технополіси, інноваційні бізнес-інкубатори тощо [5].

У зв’язку з цим, вважаємо за доцільне продовжити удосконалення законодавства, що регулює функціонування ДФРР, розподіл його коштів та процедуру відбору проектів, які можуть отримувати таку державну фінансову підтримку.

Ці зміни повинні передбачати розширення переліку проектів реального сектора економіки, що можуть фінансуватись з ДФРР, в тому числі, бізнес-проектів, що пов’язані з розвитком інноваційної діяльності бізнесу.

До таких проектів слід також віднести кластерні бізнес-проекти, які у світовій практиці дофінансовуються за рахунок коштів держави в рамках операційних програм розвитку інноваційної економіки [3, с.496].

Список використаних джерел:

1. Крпельницька С. О. Сучасні тенденції, проблеми та перспективи участі проектів розвитку територій у конкурсі на фінансування з ДФРР. Актуальні проблеми розвитку економіки регіону: науковий журнал / [за ред. І.Г. Ткачук]. – Івано-Франківськ: Вид-во Прикарпатського національного університету імені

Василя Стефаника, 2016. – Вип.12. – Том 1. – С.37-43.

2. Кропельницька С. О. Нові підходи до відбору проектів стратегічного розвитку територій для державного фінансування / Вісник Прикарпатського національного університету. Економіка. – Івано-Франківськ: Вид-во Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2015. – Вип. XI. – С.262 – 270.

3. Kropelnytska, S. O., Vusyatyska, M. P. (2015). Components of institutional investment suporting of cluster development of the territories: polish-ukrainian parallel, in: A new role of marketing and communication technologies in business and society: local and global aspects / Ed. By Y.S. Larina, O.O. Romanenko. USA, St. Louis, Missouri : Publishing House Science and Innovation Center, Ltd., 2015. P.490-498. DOI:

4. Стаття 24-1. Державний фонд регіонального розвитку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://urist-ua.net/кодекси/ бюджетний_кодекс_україни /стаття_24-1/](http://urist-ua.net/кодекси/бюджетний_кодекс_україни/стаття_24-1/)

5. Про інноваційну діяльність. Верховна Рада України; Закон від 04.07.2002 № 40-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

УДК 336.645

Круш В.В.,

асистент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

**Фінансування інноваційної діяльності підприємств в Україні:
проблеми та напрямки їх вирішення.**

Для сучасних українських підприємств забезпечення інноваційного розвитку є передумовою їх виживання в умовах динамічного зовнішнього ринкового середовища та підґрунтям забезпечення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. Реалізація інновацій суб'єктами підприємництва стикається з проблемою через нестачу фінансового забезпечення інноваційної